

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. ХАСКОВО, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-
ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ Г. ДЕЛЧЕВА
в присъствието на прокурора Д. Ст. Л.
като разглежда докладваното от МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-ГЕОРГИЕВА Частно
наказателно дело № 20225600200442 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 12 и сл. от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода.

Образувано е по повод постъпила молба от адв. С. Ш. в качеството на процесуален представител на К. Е. В., осъден с Решение № *** от *** г. на ***, Република ***, по силата на което на същия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 15 години. Отправя се искане за признаване на тази присъда и изтърпяване на остатъка от наказанието в Република България.

Осъденото лице В., което е редовно призовано за настоящото производство чрез компетентния орган на издаващата държава – *** прокуратура - ***, Република ***, не се явява лично в производството. В. е упълномощил адв. Ш., която изразява становище за удовлетворяване на направеното искане и постановяване на акт, по силата на който изпълнението на наложеното наказание, свързано с лишаване от свобода, да продължи на територията на Република България, тъй като именно такава била и депозираната пред българския съд молба, подадена от нея като процесуален представител на осъдения. Защитникът счита, че не са налице основания за отказ от признаване на осъдителното решение, но са налице условията за адаптиране на наложеното наказание съобразно предвиденото за същото престъпление в националния ни закон.

Такова е и мнението на прокурора, който също счита, че приспособяване на наказанието е наложително, тъй като за същото престъпление българският наказателен кодекс предвижда наказание „лишаване от свобода за срок до шест години“. От друга страна, прокурорът не възразява срещу признаването на постановления в друга държава – член на ЕС съдебен акт и не намира основания за отказ на изпълнението му.

Съдът, след преглед на събраните по делото доказателства, констатира следното:

В Окръжен съд - Хасково е постъпила молба от адв. Ш., защитник на осъденото лице К. Е. В. за признаване на наказание, наложено от съдебните органи на Република ***. В резултат на искане и изпратеното до компетентните гръцки власти уведомление за него, последните чрез заместник-*** прокурор към *** за тежки престъпления-***, са представили Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР, издадено на *** г. Според същото на *** година *** за тежки престъпления - *** е постановил съдебен акт – Решение № *** г., влязло в сила на ***г., с което *** гражданин К. Е. В., роден на *** г., е бил осъден за престъпление, извършено на територията на Република ***. Удостоверението съдържа обобщено представяне на фактите, квалифицирани като съставомерни съгласно наказателния закон на издаващата държава, както и описание на приложените законови разпоредби, по които В. е бил признат за виновен. Така, съгласно съдържащото се в удостоверението фактическо изложение, предмет на предприетото против В. наказателно преследване и на постановления окончателен съдебен акт е била следната дейност: На 01.02.2018 г. В. транспортирал с камион с *** рег. № *** , собственост на П. С., 11 граждани от трети държави, които не са имали право на влизане в територията на Република *** , като деянието е извършено срещу възнаграждение, чийто размер не е уточнен, но е посочена сума от 2000 евро, която всеки емигрант е платил за своя трансфер на групите за нелегален трафик.

Така описаното престъпление е квалифицирано в Удостоверението по чл. 4 като „получаване на нелегални емигранти от вътрешни граници за натоварване във вътрешността на държавата по множество и от спекулация“, представляващо тежко престъпление по чл. 1, 14, 18, 26 пар. 1а, 27, 45, 47, 84 пар. 2а и г, 94 пар. 1 от *** наказателен кодекс и по чл. 30, ал. 1, т. б от Закон 4251/2014 г. Отбелязано е, че престъпното поведение попада в списъка на тези, за които двойна наказуемост не се изисква – „оказване на помощ за незаконно влизане и престой“. Декларирано е, че осъденият се е явил лично на съдебния процес, в който е постановен осъдителният акт.

Представеното удостоверение съдържа данни за вида и срока на наложеното наказание. Според тях за гореописаното престъпление К. В. е осъден на „лишаване от свобода за срок от 15 години“, с обща продължителност, изчислена в дни, равняваща се на 5475 дни, от които до момента на изпращане на Удостоверението по чл. 4 е изтърпяно наказание, равняващо се на 2566 дни. В удостоверението е посочена и частта от наказанието, която съгласно закона на осъждащата държава е необходимо да бъде ефективно изтърпяна, за да бъде поискано и допуснато условно предсрочно освобождаване. Тази част се равнявала на 3/5 от размера на наложеното наказание. Издаващата държава отбелязва, че наказанието предстояло да се изтърпи изцяло на 01.02.2033 г.

По делото е представена справка (на л. 98), издадена от Министерство на гражданската защита на Република *** , Общ затвор *** тип „В“, в която е посочено, че по отношение на *** гражданин К. В. е било постановено Решение № *** г. на *** – *** , с което същият е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 26 години за престъпление „улесняване транспортирането на граждани на трети страни без право на влизане на *** територия, от водач на МПС, за придвижването им във вътрешността на страната, системно, с цел имотна облага, извършено без риск за хората“. Впоследствие, с Решение № *** г. на *** , *** , постановено по жалба срещу горепосоченото решение, подсъдимият К. В. е бил осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 15 години за престъплението „улесняване транспортирането на граждани на трети страни без право на влизане на *** територия, от водач на МПС, за придвижването им във вътрешността на страната, системно, с цел имотна облага“. В справката е посочено, че В. се намира в затвора от 07.02.2018 г., като е бил задържан в ареста на 01.02.2018 г., а времето на предварителното

задържане от 01.02.2018 г. до 20.06.2018 г. /постановяването на първоинстанционния акт/ се приспадало от размера на наложеното наказание. Отбелязано е още, че съгласно решение № *** г. на наблюдаващия прокурор при Затвора-*** всеки ден от задържането на В. в помещения на полицейски участък или полицейско управление през периода от 05.02.2018 г. до 07.02.2018 г. е изчислен на два дни от наложеното наказание съгласно чл. 105, ал. 7, номер 6 от Наказателния кодекс на Република ***, а с друго решение - № *** г. на наблюдаващия прокурор при Затвора в *** всеки ден от задържането на В. в помещение на полицейски участък или полицейско управление през периода 18.07.2018 г. – 23.07.2018 г., 11.04.2019 г. – 12.04.2019 г., 20.04.2019 г. – 23.04.2019 г., 12.02.2020 г. – 14.02.2020 г. и 22.02.2020 г. – 25.02.2020 г. (общо 14 дни) е изчислен на два дни от наложеното наказание, съгласно чл. 105б, ал. 4, номер „6“ от Наказателния кодекс на Република ***.

Ведно със справката е изпратен препис от протокол и решение № *** г. на *** – ***, 2-ра степен***. Видно от протокола, в с.з. *** г. подсъдимият К. В. е участвал лично в процеса, представляван е от служебно назначен защитник и за нуждите на производството е бил назначен преводач от *** език на *** и обратно. Съдът е постановил решението си в същото съдебно заседание, като с този акт е признал подсъдимия К. В. за виновен в това, че е действал преднамерено и е улеснил транспортирането към вътрешността на страната на граждани на трети страни без право на влизане на *** територия, а именно физически лица, които не са *** граждани, нито граждани на страна – член на ЕС по смисъла на чл. 20, § 1 от ДФЕС и които нямат право на влизане на *** територия, като деянието е системно и с цел имотна облага. В описанието на деянието се посочва, че на 01.02.2018 г. на магистрала „***“ на платното за движение към *** и ***, като водач на лек автомобил марка „****“, тъмно син на цвят, с*** регистрационен номер ***, номер на рама ***, собственост на *** гражданин П. М. С., В. е взел с цел да ги придвижи към вътрешността на страната, (в посока ***), посочените по-долу граждани на трети страни без право на влизане на *** територия, граждани на Иран, Афганистан, Пакистан и Еритрея (следва поименното изброяване на общо 11 физически лица), които са влезли незаконно от неизвестно място в района на гръцко – турската граница и по този начин е улеснил транспортирането на тези граждани от чужбина към вътрешността на страната срещу все още неуточнено възнаграждение, част от сумата 2000 евро, която всеки един от нелегалните имигранти е заплатил за транспортирането си на контрабанден канал за трафик. За така описаното деяние на подсъдимия е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 15 години.

Относно фактически изтърпяната част от наказанието и зачитането на отработените от подсъдимия дни е представена таблица, изготвена от Министерство на гражданската защита на Република ***, Общ затвор *** тип „В“, представяща за изчисляване на наказанието на осъденото лице К. В.. Посочено е, че в случая се прилагат два нормативни акта поради настъпила законодателна промяна – за изчисляването на наказанието са приложими чл. 105 – 110 от НК (отм.), който е действал до 01.07.2019 г., когато е отменен и на негово място е влязъл в сила нов Наказателен кодекс (Закон 4619/11.06.2019 г., чл. 465). Уточнено е, че 1/3 от наказанието ще бъде действително изтърпяна на 01.02.2023 г., а 3/5 от наказанието ще бъдат действително изтърпени на 01.02.2027 г., като при приспадане от срока на наказанието с 863 надници, както и с 16 дни задържане в полицейски участък, изчислени в полза на осъденото лице към 01.09.2022 г., цитираните 3/5 от наказанието ще бъдат действително изтърпени на 02.09.2024 г. Следва уточнението, че към датата на изготвяне на справката действително изтърпяното наказание е в размер на 4 години, 7 месеца и 12 дни, както и че наказанието, което съответства на посочените 863 надници и 16 дни задържане в полицейски участък се равнява на 2 години, 4 месеца и 29 дни. В обобщение се сочи, че остатъкът от наказанието за изтърпяване е в размер на 10 години, 4 месеца и 18 дни, а този след приспадане на изчисленото в полза на осъдения е 7 години, 11 месеца и 19 дни.

Съгласно справка от НБД „Население“ осъденото лице К. В. е роден на ***г. с

последен регистриран постоянен адрес град ***, ул. ***№ ***.

Съгласно справка за съдимост, издадена от Бюро съдимост при РС – ***, К. В. е осъждан в Република *** три пъти:

-по НАХД № *** г. на РС – *** за извършено престъпление по чл. 343в, ал. 2 ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, като на основание чл. 78а НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лв.

-по НОХД № *** г. на РС – *** за извършено престъпление по чл. 345, предл. 1 НК, като му е наложено наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 10 месеца с периодичност 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 10 месеца;

-по НОХД № *** г. на РС – *** за извършени престъпления по чл. 195, ал. 1, т. 4 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК и по чл. 346, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, за които на основание чл. 23, ал. 1 НК му е наложено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено изпълнението му за срок от 3 години.

Видно от характеристична справка, изготвена от РУ – ***, за К. В. има регистрирани заявителски материали за извършени противообществени прояви и криминалистическа регистрация за от тях, като при съпоставка се установява, че това същите деяния, които са посочени и в справката за съдимост – управление на МПС в срока на административно наказание по чл. 343в НК; кражба по чл. 194, ал. 1 НК (по присъда правната квалификация е по чл. 195, ал. 1, т. 4 НК); използване на невалидни табели за МПС по чл. 345 НК. Посочено е, че лицето е склонно към извършване на противообществени прояви и нарушения на обществения ред, както и незачитане на общоприетите норми в обществото.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Според посоченото в удостоверението осъденото лице се намира на територията на Република ***, където в затвор в град *** изтърпява наказание „лишаване от свобода“. Последното потвърждават и останалите събрани по делото доказателства, включително молбата, въз основа на която е предприето настоящото производство. От разменената между органите на издаващата и изпълняващата държава кореспонденция може да се направи обоснован извод, че е налице възможност за по-пълноценна ресоциализация на осъдения в държавата по произход, т. е. в Република ***. Това потвърждава и справката за родствените връзки на лицето, както и тази от НБД „Население“, установяващи трайна уседналост на територията на страната ни, както на осъдения, така и на членовете на неговото семейство. От друга страна отсъстват сведения за обвързаност – културна, езикова и социална, с осъждащата държава, което поставя под съмнение и дори изключва успешната реинтеграция след изтърпяване на наложеното наказание.

Документът по чл. 4 от Рамковото решение е придружен с препис от съдебния акт, постановен от *** – ***, ***, на *** г; удостоверение съгласно Приложение 2 от Рамково решение 2008/909/ПВР; справка - таблица относно срока на наложеното наказание „лишаване от свобода“ и определената от него част, която е ефективно изпълнена.

Преценката за съответствие между удостоверението и постановения съдебен акт, въз основа на който е наложено наказанието, чието признаване се иска, както и необходимостта да бъде определен приложимият закон в аспекта на правната квалификация на описаното престъпление според националното ни право изисква анализ на съставомерните факти, изложени от осъждащия орган. Както вече се посочи, описаната в удостоверението, а и в самия съдебен акт на *** – *** фактическа картина сочи, че К. В. е бил признат за виновен за това, че на 01.02.2018 г. на магистрала „****“, Република ***, на

платното за движение към *** и ***, като водач на лек автомобил ***, цвят тъмно син, с *** регистрационен номер ***, номер на рама ***, собственост на *** гражданин П. М. С., е взел с цел да ги придвижи към вътрешността на страната (в посока гр.***), общо 11 граждани на трети страни без право на влизане на *** територия, срещу което е получил парично възнаграждение. Дадената от осъждащата държава правна оценка на престъплението е „улесняване транспортирането на граждани на трети страни без право на влизане на *** територия, от водач на МПС, за придвижването им във вътрешността на страната, системно, с цел имотна облага“. Така изложените в удостоверението и съдебния акт /преведени на български език/ факти обосновават на първо място извода, че между съдържанието на двата документа е налице пълно съответствие относно съществения за престъпната дейност фактически елементи, поради което и съдът прие, че допълнителни уточнения в тази насока не са наложителни, а формалното изискване за идентичност между съдържанието се в удостоверението и в съдебния акт описание на съставомерните факти е изпълнено.

В контекста на казаното най-същественият в случая въпрос е формулираният в чл. 13 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, а именно налага ли се приспособяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Решаването му е предопределено от правната квалификация на извършеното, която съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът следва да направи в производството по признаване на съдебния акт. За да бъде определен приложимият в изпълняващата държава национален закон, от значение е не само дадената правна оценка на деянието съгласно закона на осъждащата държава, доколкото обуславящите по-тежка или по-лека квалификация норми безспорно не са идентични в различните правни системи. За квалифицирането на деянието са значими и фактите, за които лицето е признато за виновно и осъдено, а в случая според тях престъплението, за което В. е осъден от *** държава, е изцяло идентично на това, съдържанието се в диспозицията на нормата в чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5 вр. ал. 1 от НК. Съгласно основния законов текст наказуемо е деянието, изразяващо се в противозаконно подпомагане на чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона, извършено с цел набавяне за себе си или за друго на имотна облага – чл. 281, ал. 1 от НК. По-тежко наказуемите състави са уредени в ал. 2 на чл. 281 от НК, като част от тях включват използването на моторно превозно средство и подпомагане на повече от едно лице. Последните два обективни елемента, квалифициращи престъплението по-тежко спрямо основния състав, са относими към описаната в съдебния акт и в удостоверението дейност, т. е. за извършеното от осъдения са налице всички обективни и субективни признаци, визирани както в разпоредбата на чл. 281, ал. 1 от НК, така и в по-тежко квалифицираните състави на чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5 от НК. Ето защо, съдът прие, че приложимият национален закон се съдържа именно в горепосочените текстове от българския Наказателен кодекс.

За престъплението по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5 вр. ал. 1 Наказателният кодекс на Република България предвижда наказание „лишаване от свобода за срок от една до шест години и глоба от пет хиляди до двадесет хиляди лева“. Наложено от осъждащата държава наказание е „лишаване за срок от 15 години“, т. е. то е по-тежко от максималното, което може да бъде понесено за престъплението съгласно българското законодателство. Затова и на основание чл. 13, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС наложеното в осъждащата държава наказание следва да бъде намалено до предвидения в разпоредбата на чл. 281, ал. 2 вр. ал. 1 от НК на РБ максимален размер, а именно „лишаване от свобода за срок от шест години“. На основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС от това наказание следва да бъде приспадната изтърпяваната в Република *** част – 4 години, 7 месеца и 12 дни към 13.09.2022 г. Към тази част следва да бъдат добавени зачетените към същия момент отработени дни, равняващи се съгласно таблицата на 2 години 4 месеца и 29 дни. Последното е възможно, а в случая и наложително, тъй като това зачитане е извършено от

самата издаваща държава, което сочи, както съдържанието на удостоверението, в което изтърпяната част е изчислена на 2 566 дни /т.е. седем години/ към 21.10.2022 г. (датата на издава на удостоверението), така и коментираната вече таблица, където такова зачитане също е отразено и след прилагането му остатъкът е преизчислен на 7 години 11 месеца и 19 дни. Тоест в случая следва да намери приложение обсъжданото от ВКС в ТР № 3/2017 г. /респ. Решение от 08.11.2016 г. по дело С-554/2014 г. на СЕС/ изключение – допустимо приспадане на положения по време на задържането в издаващата държава труд, когато компетентните на същата държава при спазване на нейното законодателство са извършили такова по рода си намаляване на наказанието. Следователно трябва да се приеме, че към 13.09.2022 г. В. е изтърпял 6 години 11 месеца и 41 дни от наложеното му наказание, а към 21.10.2022 г. е изтърпял 7 години и 7 дни от него.

Изложеното налага извода, че всички формални условия за признаване и изпълнение на постановеното в Република *** решение са налице. Не се констатира и посочените в чл. 15 от ЗПИИСАННЛСМВЛС основания за отказ. Не е налице и визираната в чл. 15, ал. 1, т. 8 от същия закон хипотеза, доколкото тя урежда възможността за отказ при оставащи по-малко от шест месеца за изтърпяване от наложеното в издаващата държава, а не от приспособеното в изпълняващата държава наказание.

Възможността за по-ефективна ресоциализация на лицето в Република България следва да бъде приета за установена. Тя се установява от събраните по делото доказателства - изтърпяването на наказанието в Република България прогнозира по-високо ниво на реинтеграция предвид социалната, семейна, културна и езикова обвързаност с държавата по произход и отсъствието на такива кореспонденции с обществените условия на държавата, постановила осъждането.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

По повод издаденото на ***г. от *** към *** за тежки престъпления-***, Република *** Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета:

ПРИЗНАВА и ПРИЕМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ Решение № *** г., постановено на *** г. от *** - ***, ***, Република *** и влязло в сила на***г., с което на *** гражданин К. Е. В., роден на *** г., ЕГН: ***** от град ***, ул.***** № *** за престъпление по чл. 1, 14, 18, 26 пар. 1а, 27, 45, 47, 84 пар. 2а и г, 94 пар. 1 от *** наказателен кодекс и по чл. 30, ал. 1, т. 6 от Закон 4251/2014 г. е наложено наказание „лишаване от свобода за срок от петнадесет години“, като квалифицира престъплението по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5 вр. ал. 1 от Наказателния кодекс на Република България и на основание чл. 13, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС **НАМАЛЯВА** наложеното в Република *** наказание на „лишаване от свобода за срок от шест години“, което да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим.

На основание чл. 12, ал. 9 и чл.18 ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС **ПРИСПАДА** от определеното наказание „лишаване от свобода за срок от шест години“ изтърпяваната в осъждащата държава част, считано от 01.02.2018 година, равняваща се на 6 /шест/ години 11 /единадесет/ месеца и 41 /четиридесет и един/ дни към 13.09.2022 година, съответно на 7 /седем/ години и 7 /седем/ дни към 21.10.2022 г.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Пловдив в 14-дневен

срок от днес.

Заверен препис от решението след влизането му в сила да се изпрати незабавно на Окръжна прокуратура - Хасково за предприемане на необходимите действия за изпълнение на наказанието по реда на българското законодателство и реализиране на трансфера, както и на Върховната касационна прокуратура и Министерството на правосъдието.

За постановеното решение, включително за мотивите относно приспособяване на наказанието, да се уведоми издаващата държава.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____